

نیازسنجی توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی در آموزش و پرورش استان مازندران^۱

علی اصغر عباسی اسفجیر*

هما رضایی قلعه**

چکیده

پژوهش حاضر با هدف شناسایی نیازها در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان و مدیران دبیرستان های فنی و حرفه ای و کار و دانش استان مازندران انجام پذیرفته است. در این مطالعه با توجه به نظریه های یادگیری ساختار گرا و تئوری چارلز وید مایر عوامل مؤثر در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی در هر یک از رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی- اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی و راهبردی به روش دلفی مورد شناسایی و رتبه بندی قرار گرفت. جامعه آماری شامل کلیه هنرآموزان و مدیران دبیرستان های فنی و حرفه ای و کار و دانش استان مازندران بود. لذا متناسب با روش تحقیق به کار رفته ۳۵ هنرآموز و ۲۷ مدیر به عنوان متخصصان اعضاي پانل به روش نمونه گیری خوش ای چند مرحله ای انتخاب شدند. همچنین دو نوع پرسش نامه و پژوه مدیران و هنرآموزان جهت اکتشاف عوامل توسعه با توجه به رویکردهای مذکور تنظیم شد. پرسش نامه در سه مرحله میان نمونه های تحقیق توزیع شد و مقدار ضریب پایایی یا آلفای کرونباخ در همه رویکردها و مؤلفه ها بالاتر از ۰/۸۶ به دست آمد. در پرسش نامه دور اول و دوم، میانگین و ضریب هماهنگی کندا عوامل توسعه محاسبه و سپس گویه هایی که میانگین بزرگتر از ۰/۵ داشتند در دور سوم پرسش نامه لحاظ شده اند. داده های حاصل از پرسش نامه دور سوم جهت پاسخ به سوالات پژوهشی با آزمون فریدمن و Lمان ویتنی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند که اهم نتایج به دست آمده عبارتند از: از دیدگاه هنرآموزان، به ترتیب رویکردهای فرهنگی- اجتماعی، تکنولوژیکی، اقتصادی، پدagogیکی و راهبردی

۱. یافته های این مقاله مبتنی بر طرح پژوهشی است که با اعتبارات اداره کل آموزش و پرورش استان مازندران صورت گرفته است.

* استادیار گروه جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل asfajir@hotmail.com

** کارشناس ارشد پژوهش علوم اجتماعی و مدیر اجرایی گروه های آموزشی آموزش و پرورش ناحیه یک ساری rezaeighaleh.p@gmail.com

اولویت اول تا پنجم را به خود اختصاص داده‌اند؛ از دیدگاه مدیران، رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی - اجتماعی، اقتصادی، راهبردی و پدagogیکی به ترتیب رتبه‌های اول تا پنجم را به خود اختصاص می‌دادند، تفاوت معناداری در میانگین رتبه‌های هر یک از رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی - اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی و راهبردی بین هنرآموزان و مدیران وجود ندارد.

واژگان کلیدی

توسعه، آموزش مجازی، رویکرد تکنولوژیکی، فرهنگی - اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی، راهبردی

مقدمه

با ظهور و توسعه پدیده فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات^۱، روند تحولات جهانی با شتابی بیشتر در حال گسترش است. بی‌شک یکی از مهم‌ترین دستاوردهای فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات، تحول در عصر آموزش و پرورش است. در دهه‌های اخیر همراه با پیشرفت دانش و فن‌آوری، رویکردهای جدیدی در نظام آموزشی به وجود آمده است. آموزش‌های مجازی یکی از این رویکردهای جدید آموزشی است. کاربرد فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش سبب شده است تا محیط آموزشی امروز به سوی مجازی شدن سوق پیدا کند و سبب افزایش فزاینده‌ای از ارتباطات میان افراد با سلایق مشترک شود. آموزش‌های مجازی یکی از رویکردهای جدید آموزشی است که فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات با به کار گیری شبکه‌های ارتباطی چندرسانه‌ای سنتی و دیجیتالی مهم‌ترین نقش را در ایجاد و گسترش آن به عهده دارد. آموزش مجازی که از راه ارتباط الکترونیکی شکل می‌گیرد به عنوان امکانی حمایتی برای نظام آموزش و پرورش می‌تواند در گسترش جغرافیایی و محتوایی آموزش مؤثر باشد.

گسترش آموزش مجازی^۲ نیازمند درکی عمیق و درست از آن و نیز برنامه‌ریزی جامع با توجه به بسترها و زیرساخت‌های فرهنگی و اقتصادی است. کلاس‌های مجازی، مدارس مجازی و به طور کلی یادگیری الکترونیکی^۳ از ظرفیت‌ها و قابلیت‌های قابل اتکاء برای توسعه این مهارت‌ها است. آموزش الکترونیکی نوع جدیدی از آموزش و مبتنی بر فن‌آوری است که در آن نیازی به حضور دانشجویان در کلاس‌های برنامه‌ریزی شده نیست. به عبارتی این نوع آموزش استفاده از

اینترنت برای یادگیری می‌باشد که از طریق ارتباطات اینترنتی و مرورگر در هر زمان و یا مکانی می‌توان به این مقصود دست یافت. در این آموزش ۴۰ تا ۵۰ درصد متن آموزشی از طریق استاد و بقیه درس از طریق همکاری و ارتباط مستمر دانشجویان تعیین و تدوین می‌شود. در انواع آموزش الکترونیکی که شامل یادگیری شخصی، یادگیری جمعی و کلاس‌های مجازی است؛ دسته آخر از بهترین و مؤثرترین شیوه‌های آموزش الکترونیکی می‌باشد. اصطلاح آموزش الکترونیکی یا آموزش مجازی شامل مجموعه‌ی وسیعی از کاربردها و عملکردها از جمله آموزش مبتنی بر رایانه، کلاس‌های مجازی و منابع اطلاعاتی و کتابخانه‌های دیجیتال است. فن آوری اطلاعات و ارتباطات، مکمل نظام آموزشی است نه جایگزین آن و هدف از توسعه آن، بهبود و کارآمد ساختن منابع آموزش و پرورش بهویژه منابع انسانی است. "قرن ۲۱ باید دانش آموزان را برای ورود به دنیای که از اطلاعات و فن آوری ریشه گرفته است آماده کند و در چنین دنیایی باید دانش آموزان دارای مهارت‌ها و ادراکاتی باشند تا آنان را به عمل و همکاری قادر نماید" (دوقن، ۱۳۸۳)، به نقل از صالحی و کاشانی، ۱۳۸۶، ۷۳).

یادگیری الکترونیکی را می‌توان حیطه‌ای مطالعاتی و عملی دانست که به سرعت در شرف گسترش است. طراحی و سازماندهی مسؤولیت‌های آموزشی و سازمانی مربوط به فرآیند یادگیری مجازی، وظایف‌های خطری است. مهم‌ترین خصوصیات و ویژگی آموزش الکترونیکی و مجازی تکیه بر تولید، اشاعه و پردازش اطلاعات، در دسترس قرار دادن آن برای همگان در کمترین زمان ممکن، با حداقل هزینه‌ها و همه زمان‌ها و مکان‌ها است. نهاد آموزش و پرورش یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان اطلاعات و بی‌تردید عمده‌ترین مصرف کننده و ذخیره کننده اطلاعات و دانایی محسوب می‌گردد. این مهم در کشور ما به علت توسعه کمی آموزش و پرورش و توجه به مؤلفه‌های دینی و ملی از گستردگی و ارزش بالاتری برخوردار است. تولید دانش و کاربرد بهینه آن در فرآیند تعلیم و تربیت، موجب افزایش دانایی و توانایی دانش آموزان و معلمان شده و آموزش و پرورش را در مهم‌ترین مأموریت خود، یعنی تربیت نیروی انسانی توانمند و کارآمد بیش از گذشته توفیق خواهد داد. از طرفی بخش اعظمی از معضلات اجتماعی، اخلاقی، فرهنگی و حتی اقتصادی کشورها ناشی از توسعه نیافتنگی و عقب ماندگی از کاروان دانش و فن آوری است. توسعه فن آوری اطلاعات و از جمله به کارگیری آموزش مجازی در برنامه‌های آموزش و پرورش می‌تواند باعث تحقق نوآوری‌های مهمی شود و با توسعه آن مشکلات مهمی از

قبيل امور کاربردي آموزش و پرورش، ارایه مباحث فني و مهارتی برای دانش آموزان، بر طرف شده و تغيير نقش معلم در سمت راهنمای دانش آموزان و بالاخره اصالت بخشیدن به آموزش مادام العمر محقق خواهد شد (عبادي، ۱۳۸۲).

تقریباً هر رسانه جدیدی به طرقی نظام آموزشی را تحت تأثیر قرار داده است. آموزش از راه دور و از طریق اینترنت، حرفه جدید و فن آموزشی جدیدی را پدید آورده است. در قرن ۲۱، بهره‌گیری از فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات که آموزش مجازی یکی از دستاوردهای آن است، برای اموری نظیر آموزش، یادگیری، تنظیم اولویت برای بهبود بخشیدن به نتایج، آماده کردن افراد برای اقتصاد اطلاعاتی، از سوی نظام آموزشی سراسر دنیا به صورت جدی پذیرفته شده است. به عقیده اکثر کسانی که از اصلاحات آموزشی با کاربرد رایانه طرفداری می‌کنند یادگیری باید از دیدگاه ساختارگرایی متأثر شود. همان‌گونه که پرکینز (۱۹۹۲) مطرح کرده هسته اصلی ساختارگرایی توجه محرك و پاسخ مدنظر مکتب رفشارگراها نیست بلکه به سازمان فعال توجه دارد و سعی دارد به اشیاء معنی دهد. در یک محیط غنی از یادگیری با رایانه، تعادل میان یادگیری اکتشافی و مطالعه شخصی از یک رو و آموزش منظم از سوی دیگر برقرار می‌شود و معمولاً به تفاوت‌های فردی افراد در میزان توانایی، نیاز و انگیزش آنان توجه می‌شود (زمانی و بابادی عکашه، ۱۳۸۷). چارلز وید مایر در فردی کردن یادگیری مستقل که بخش اعظم مسؤولیت یادگیری به عهده یادگیرنده گذاشته شده، معتقد است سیستم‌های آموزشی باید به طور شایسته‌ای کلیه رسانه‌ها و روش‌های تدریس مؤثر را به کار گیرند و شرایطی را برای تعامل یادگیرنده‌گان با تفاوت‌های فردی فراهم نمایند (هولمبرگ، ۱۹۸۹). فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات یک ابزار به معنای سخت افزاری نیست، بلکه یک فرهنگ، یک برنامه و یک جریان آموزشی فعال است که محتوای آموزش و پرورش نوین را برای حضوری مؤثر در هزاره سوم ترسیم می‌کند و بالطبع یکی از مؤلفه‌های این فرهنگ، منابع سخت افزاری است اما مقدم بر آن منابع نرم‌افزاری است (عبادي، ۱۳۸۲). یکی از شیوه‌های متداول در امر به کارگیری فن‌آوری اطلاعات در فرآیند آموزش، استفاده از نرم‌افزارهای آموزشی است. این نرم‌افزارها غالباً به صورت چندرسانه‌ای گرافیکی بر روی دیسک‌های فشرده (سی دی) ارایه می‌گردند و امروزه نسخه‌های متعددی از این نوع نرم‌افزارها متناسب با مقاطع تحصیلی مختلف تولید و روانه بازار می‌شوند که اطلاع معلمان از قابلیت‌های مختلف این نوع نرم‌افزارها آنان را در یافتن گزینه دلخواه خود کمک کرده و موجب

بهرهوری بیشتر در زمان استفاده از آنها خواهد شد. به دلیل افزایش تولید این گونه نرم افزارها عموماً نسخه های متعددی در رابطه با آموزش یک درس خاص به چشم می خورد که در این موارد معلمانی که از این نوع نرم افزارها به عنوان ابزار کمک آموزشی بهره می گیرند می بایست با نحوه ارزیابی و گزینش آنها آشنایی داشته باشند تا بتوانند به اهداف آموزشی خود دست یابند. شاخص های مختلف ارزیابی تمام نرم افزارهایی که در حیطه نرم افزارهای به کمک کامپیوتر قابل استفاده است در پنج گروه فنی، کاربردی، فردی (ذهنی)، آموزشی و پشتیبانی قرار می گیرند (نوروزی، ۱۳۸۵). به نظر می رسد استفاده از معلمان به عنوان افراد خبره و با تجربه برای ارزیابی نرم افزارهای مرتبط با دروسی که تدریس می کنند، بهترین انتخاب است. هنرآموزان فنی و مهارتی با استفاده از شاخص های مذکور می توانند ارزیابی بهتر و دقیق تری ارایه دهند. در آموزش مجازی و الکترونیکی معلم نقش کلیدی به عهده دارد. طراحی و سازمان دهی آموزشی از وظایف مهم معلم در این نظام آموزشی به شمار می رود که در مقایسه با آموزش سنتی ایفای آنها پیچیده تر و دشوار تر است. در این سیستم آموزشی به معلمانی متخصص، مسؤولیت پذیر، خلاق و آشنا به فن آوری نو نیاز می باشد (مهران فر و طاهری، ۱۳۸۵). "دانش آموزان همراه آنها با تولید پژوهه های چند رسانه ای در عین حال که به سواد بصری و رسانه ای خود می افزایند، علاقه، انگیزه، شور و هیجان را در کلاس به وجود می آورند" (گرین، ۱۳۸۵، ۱۸). ناتوانی معلمان در ایجاد مهارت های لازم، اتخاذ یک برخورد مثبت و ارایه تعلیم و تربیت مورد نیاز از مسایلی هستند که دانش آموزان را تحت تأثیر قرار می دهند. اما گامی دیگر برای پیاده سازی این روش برخورداری از سخت افزار و زیر بنای مناسب است. فقدان این تجهیزات مانع بزرگ به نتیجه رسیدن طرح ها و برنامه های آموزش های الکترونیکی و مجازی است. علاوه بر توجه به مسایل تکنولوژیکی در نظر داشتن عوامل فرهنگی - اجتماعی، پدagogیکی، حقوقی - اداری، اقتصادی و راهبردی منجر به توسعه این نوع آموزش است (سلیم آبادی، ۱۳۸۵). در این میان علاوه بر هنرآموزان نقش مدیران مدارس در تأمین امکانات و تجهیزات رایانه ای و توجه به عوامل فرهنگی - اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی و راهبردی بر کسی پوشیده نیست. در محیطی مطمئن که اعتماد کارکنان و وجود تعاون و همکاری بر آن حاکم است افراد می توانند به آسانی توانایی های خود را بشناسند و بر اجرای اثربخش دانش ها و مهارت های رایانه ای خود اهتمام ورزند. نتایج نشان می دهد تنها خرید تجهیزات و استفاده از آنها راه گشا نیست زیرا با وجود صرف هزینه های زیادی طی ۲۰ سال گذشته برای تجهیز

مدارس به ابزار فن‌آوری اغلب مدارس فاقد طرح خردمندانه برای به کارگیری این ابزار به نحو اثربخش بر یاددهی و یادگیری بوده‌اند. "بکر، راویت و ونگ (۱۹۹۹) و پلامپ و پلگرام (۱۹۹۲) نشان دادند که تعداد کمی از معلمان استفاده دانش‌آموزان از رایانه را تسهیل کردند" (عبادی، ۱۳۸۴، ۱۸۲).

یکی از مهم‌ترین مزایای استفاده از فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات و آموزش مجازی تسهیل ارتباط بین معلمان و شاگردان است. هنرآموزان مدارس فنی و حرفه‌ای و دبیرستان‌های کار و دانش با ایجاد هماهنگی بین مطالب درسی و فن‌آوری مورد استفاده و تلفیق آنها بر یادگیری دانش‌آموزان مؤثر خواهد بود. آموزش مجازی می‌تواند با به کارگیری فن‌آوری اطلاعاتی و ارتباطی، محدودیت‌های روش‌های آموزش سنتی را از بین برد. امروزه آموزش الکترونیکی علاوه بر این که توانسته است دسترسی همگان به یادگیری و آموزش به صورت غیرحضوری و با سرعت بیشتر را مهیا کند؛ بلکه محدودیت در زمینه مطالب آموزشی را نیز کاهش داده است. بر طبق نظریه یادگیری ویگوتسکی (بنیان‌گذار اصلی یادگیری در منطقه جانبی رشد) در محیط یادگیری حمایت شده با رایانه تمرکز بر دانش‌آموزان به منزله یادگیرنده است. فراهم کنندگان چنین محیطی معتقدند دانش‌آموزان از طریق تفکر و عمل بیشتر یاد می‌گیرند تا از طریق صحبت کردن. باید توجه داشت نه تنها رایانه دوام یادگیری طبیعی و انسجام آن را تحت شعاع قرار می‌دهد، بلکه دانش‌پایه مورد نیاز برای یادگیری را افزایش می‌دهد (زمانی و بابادی عکاشه، ۱۳۸۷). "افراد برای زندگی در جامعه‌ای که از لحاظ اقتصادی و اجتماعی تغییر می‌کند باید انعطاف‌پذیر و سازگار باشند. آنان باید در کار با فن‌آوری، توانایی، قابلیت و صلاحیت داشته باشند. بتوانند از فرصت‌های دنیای دیجیتال بهره گیرند و مانند یادگیرنده‌گان مادام‌العمر به یادگیری ادامه دهند. اگرچه فن‌آوری اطلاعات دیری نیست که عرصه تعلیم و تربیت را متأثر ساخته است و تجارب بشری و مطالعات بین‌المللی در خصوص رویکردهای فن‌آوری اطلاعات در آموزش و پرورش کافی نبوده، اما آنچه واقعیت دارد، این است که این تحولات به سرعت همه مؤلفه‌های اساسی آموزش و پرورش را تحت تأثیر قرار می‌دهد. با توجه به سرعت، عمق و گستردگی این تحولات نمی‌توان به انتظار نشست، بلکه باید با استفاده از مطالعات و تجارب دیگران و با اتکاء بر فرهنگ و منابع بومی، راه استفاده از تجارب بشری را فراهم نمود" (گرین، ۱۳۸۵، ۱۳).

در راستای مطالب ارایه شده، پیشینه تحقیقات مشابه به این شرح مورد بررسی قرار گرفته است: پژوهشی توسط سلیم آبادی (۱۳۸۵) تحت عنوان «بررسی موانع توسعه دانشگاه مجازی در ایران و ارایه راهکارهایی جهت رفع آنها»، صورت پذیرفته است. نتیجه آن که، موانع موجود در توسعه دانشگاه مجازی در ۶ دسته تکنولوژیکی، فرهنگی- اجتماعی، پدagogیکی، حقوقی- اداری، راهبردی و اقتصادی بررسی شد و وجود تفاوت معناداری بین رتبه های شاخص های هر دسته از موانع مورد تأیید قرار گرفت.

جبایان سامری زنجانی (۱۳۸۶) نیازهای راهبردی توسعه آموزش مجازی از دیدگاه مدیران مدارس متوسطه شهر تهران را بررسی کرد. در این تحقیق مؤلفه های اصلی آموزش مجازی شناسایی و در قالب ۶ مؤلفه انسانی، آموزشی، فرهنگی، اقتصادی، فن آوری و مدیریت بیان شد. همچنین بررسی وضع موجود آموزش مجازی و رتبه بندی مؤلفه های اصلی آموزش مجازی نشان داد که مؤلفه فن آوری در رتبه اول نیاز به توجه بیشتر مسؤولان و آماده سازی زیر ساخت های کلان فن آوری قرار دارد. در رتبه دوم مؤلفه اقتصادی، در رتبه سوم مؤلفه مدیریت، در رتبه چهارم مؤلفه فرهنگی، در رتبه پنجم مؤلفه آموزشی و در رتبه ششم مؤلفه انسانی قرار دارد.

در این تحقیق نیز محققان به دنبال اولویت بندی عوامل مؤثر در توسعه آموزش فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان و مدیران دیرستان های فنی و حرفه ای می باشند و این عوامل را در رویکردهای فنی، کاربردی، فردی (ذهنی)، آموزشی، تکنولوژیکی، فرهنگی- اجتماعی، پdagogیکی، اقتصادی، راهبردی، مجازی و توسعه به شرح زیر مورد بررسی قرار داده اند.

۱. رویکرد فنی: این شاخص، ابعاد فنی و تکنیکی برنامه را مورد ارزیابی قرار می دهد. مسایلی از قبیل نوع اتصال، پهنه ای باند، نحوه و زمان نصب نرم افزار، شکل فیزیکی ارایه نرم افزار، قابلیت اجرای نرم افزار در سیستم عامل های مختلف از جمله عواملی است که در این رویکرد مورد بررسی قرار گیرد.

۲. رویکرد کاربردی: این رویکرد به عواملی اشاره دارد که در زمان استفاده و کاربرد برنامه مورد توجه قرار می گیرند. از جمله موارد مهم وجود یک راهنمای نصب اجرا برای برنامه و امكان دسترسی آسان به آن، امکان تغییر در نحوه اجرا و یا کنترل و تنظیم برنامه حین اجرا یا قبل از آن، وجود یک منوی نشان دهنده قسمت های مختلف برنامه که دائماً در دسترس باشد، امکان تغییر مکان آسان به قسمت های مختلف برنامه از طریق منو، وضوح و شفافیت

- مطلوب، میزان و کیفیت استفاده از صدا و تصاویر متحرک از عوامل مورد بررسی در این رویکرد است.
۳. رویکرد فردی (ذهنی): این رویکرد به ذهنیت افراد در مواجهه و کار با نرم‌افزار ارتباط دارد. اینکه کار با برنامه چه تأثیری در انگیزش فرآگیران دارد، میزان نیاز دانش‌آموز به وجود معلم در حین کار با برنامه، میزان ایجاد اعتماد به نفس در کاربر، رعایت نکات اخلاقی و حقوقی از جمله عوامل قابل توجه در این رویکرد است.
۴. رویکرد آموزشی: رویکرد آموزشی به عواملی همچون به روز بودن محتوا، پیوستگی و انسجام بخش‌های مختلف محتوا، مناسب بودن محتوا ارایه شده با سطح فرآگیر و موارد دیگر اشاره دارد.
۵. رویکرد تکنولوژیکی: در این پژوهش، دسترسی به اینترنت، نوع اتصال، پنهانی باند، تجهیزات سخت‌افزاری، تجهیزات نرم‌افزاری، طراحی نقشه مدرسه از لحاظ استقرار تسهیلات فن‌آوری اطلاعات، پشتیبانی فنی مداوم و منابع الکترونیکی مناسب مورد نظر است.
۶. رویکرد فرهنگی - اجتماعی: در این بعد از پژوهش، عوامل مؤثر در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از نظر میزان پذیرش نظام نوین آموزش، باک نداشتن از شکست، احساس نیاز خانواده‌های دانش آموزان و میزان آشنایی آنها با آموزش مجازی، توجه به ارزش‌های خودی، اعتماد کارکنان مدارس به یکدیگر، مدیریت غیر‌آمرانه و مشارکتی و موارد دیگر مدنظر است.
۷. رویکرد پدagogیکی: در این رویکرد میزان اثرگذاری عواملی همچون آشنایی هنرآموزان با فضای آموزش مجازی و توانایی آنها در استفاده از اینترنت و کار با پست الکترونیکی، برنامه‌های آموزشی مناسب و موارد دیگر در توسعه آموزش مجازی مورد توجه قرار می‌گیرد.
۸. رویکرد اقتصادی: این رویکرد به کاهش زمان و هزینه آموزش در هر مکان و استفاده از توانایی‌های متفاوت توجه دارد.
۹. رویکرد راهبردی: در این رویکرد به عواملی همچون شناخت آموزش مجازی توسط مسؤولان آموزش و پرورش، وجود مدیریت مناسب، توجه و فعالیت جمعی و تیمی، نیاز به

مکانیسم های ارزشیابی مؤثر، وجود استراتژی و چشم انداز کلی در زمینه فن آوری اطلاعات، افزایش انگیزه مسؤولان دیبرستان ها و موارد دیگر پرداخته می شود.

۱۰. آموزش مجازی: در این تحقیق منظور از آموزش مجازی، یادهایی و یادگیری دانش آموزان با استفاده از فن آوری اطلاعات و ارتباطات است، به طوری که فرآیند یادهایی - یادگیری از حالت معلم محوری خارج و فراگیر بتواند بدون حضور یاددهنده فراگیرد.

۱۱. توسعه: در پژوهش حاضر منظور از توسعه توجه هر چه بیشتر دست اندر کاران آموزش و پژوهش به عوامل تکنولوژیکی، فرهنگی - اجتماعی، اقتصادی و راهبردی است.

در این تحقیق تلاش شده تا به این سؤال پاسخ داده شود که عوامل تأثیرگذار در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی با توجه به رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی - اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی و راهبردی از دیدگاه هنرآموزان و مدیران دیبرستان های فنی و حرفه ای و کار دانش استان کدامند؟ با توجه به موارد فوق این تحقیق در صدد بررسی و پاسخ گویی به سؤالات پژوهشی زیر است:

۱. اولویت بندی عوامل هر یک از مؤلفه های رویکرد تکنولوژیکی (فنی، کاربردی، فردی (ذهنی) و آموزشی) در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

۲. اولویت بندی عوامل رویکرد فرهنگی - اجتماعی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

۳. اولویت بندی عوامل رویکرد پدagogیکی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

۴. اولویت بندی عوامل رویکرد اقتصادی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

۵. اولویت بندی عوامل رویکرد راهبردی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

۶. اولویت بندی رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی - اجتماعی، پdagogیکی، اقتصادی و راهبردی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

۷. اولویت‌بندی عوامل رویکرد تکنولوژیکی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟
۸. اولویت‌بندی عوامل رویکرد فرهنگی-اجتماعی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟
۹. اولویت‌بندی عوامل رویکرد پدآگوژیکی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟
۱۰. اولویت‌بندی عوامل رویکرد اقتصادی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟
۱۱. اولویت‌بندی عوامل رویکرد راهبردی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟
۱۲. اولویت‌بندی رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی-اجتماعی، پدآگوژیکی، اقتصادی و راهبردی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟
۱۳. اولویت‌بندی رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی-اجتماعی، پدآگوژیکی، اقتصادی و راهبردی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان و مدیران چگونه است؟

روش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف، کاربردی است، چون در جهت توسعه و گسترش آموزش فنی و مهارتی مجازی گام برمی‌دارد و نتایج آن می‌تواند برای کلیه دست‌اندرکاران و برنامه‌ریزان آموزشی قابل استفاده باشد. از نظر شیوه گردآوری داده‌ها و روش تحلیل آنها، توصیفی پیمایشی است، زیرا که این پژوهش در صدد توصیف شرایط و بررسی راه‌های توسعه آموزش فنی و مهارتی مجازی و اولویت‌سنجی آنها در ابعاد تکنولوژیکی، فرهنگی و آموزشی در آموزش و پرورش استان است. تحقیق پیمایشی خود به سه دسته مقطعی، طولی و دلفی تقسیم می‌شود. زمانی که خواسته شود درباره اتفاق نظر یک جمع صاحب‌نظر درباره یک موضوع خاص به بررسی پرداخته شود، از روش دلفی استفاده می‌گردد. در نتیجه روش تحقیق این بررسی توصیفی پیمایشی از نوع دلفی می‌باشد (سرمد، بازرگان و حجازی، ۱۳۷۶). روش دلفی یک فعالیت گروهی در بین

پانلی (گروهی) از متخصصان می باشد که از نظر جغرافیایی در نقاط مختلف پراکنده می باشند (آدلر و زیگلیو، ۱۹۹۶).

جامعه آماری تحقیق حاضر، شامل کلیه مدیران زن و مرد هنرستان های فنی و حرفه ای و دبیرستان های کار و دانش و هنرآموزان رسمی این مدارس در سراسر استان مازندران می باشد. براساس آمار سازمان آموزش و پرورش استان مازندران در سال تحصیلی ۱۳۸۷-۱۳۸۸، تعداد کل مدیران هنرستان های فنی و حرفه ای ۹۷ نفر و دبیرستان های کار و دانش ۲۱۲ نفر می باشند. تعداد کل هنرآموزان رسمی استان ۶۳۰ نفر می باشند که از این میان ۳۳۱ نفر مرد و ۲۹۹ نفر نیز زن می باشند. از آنجایی که در بیشتر پژوهش هایی که به روش دلفی انجام می گیرد، از پانل های ۱۵ الی ۳۵ نفری استفاده می کنند. در این بررسی نیز از نظرات ۲۷ مدیر هنرستان های کار و دانش و ۳۵ هنرآموز به عنوان نمونه های تحقیق که دارای متخصص می باشند، استفاده شده است. نمونه های تحقیق از مناطق مختلف و با توجه به تنوع موقعیت جغرافیایی، جنسیت و سطح تحصیلات به طور تصادفی انتخاب شدند. با توجه به آمار سازمان آموزش و پرورش، استان مازندران دارای ۳۱ منطقه است که نمونه ها به طور پراکنده از بیشتر این مناطق انتخاب شدند. از آنجا که ممکن بود تمام اعضا پانل در امر پاسخ دهی شرکت نکنند، تعداد بیشتری از مدیران و هنرآموزان به عنوان نیروهای متخصص در حجم نمونه گنجانده شدند.

با توجه به نوع این تحقیق که توصیفی پیمایشی از نوع دلفی است، برای جمع آوری اطلاعات از معمول ترین ابزار یعنی پرسش نامه استفاده شده است. هر پرسش نامه دارای یک نامه همراه و سه بخش اصلی می باشد. بخش اول مشخصات کلی پاسخ دهنده گان مانند سن، جنسیت، رشته تحصیلی و سطح تحصیلات؛ بخش دوم میزان آشنایی با مفاهیم فن آوری اطلاعات و بخش سوم راه های توسعه آموزش فنی و مهارت مجازی را مورد بررسی قرار می داد. لازم به ذکر است که مدیران و هنرآموزان، هر یک به پرسش نامه مخصوص خود پاسخ می دادند. در ضمن از پاسخ دهنده گان خواسته می شد که عامل تأثیر گذار را در ۵ دسته خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد طبقه بندی کنند. همچنین در قسمت انتهای هر پرسش نامه قسمتی قرار داده شده بود تا اگر راه توسعه دیگری به نظر پاسخ دهنده گان می رسد، آنها را ذکر نموده و با ارزش های خیلی کم تا خیلی زیاد طبقه بندی نمایند.

از آنجا که روایی محتوای یک آزمون معمولاً توسط افراد متخصص در موضوع مورد مطالعه تعیین می‌شود، از این رو روایی محتوا به قضاوت داوران بستگی دارد (سرمد، بازرگان و حجازی، ۱۳۷۶). در این بررسی نیز برای سنجش روایی محتوایی، پرسشنامه بین چند تن از استادان و متخصصان توزیع گردید و پس از جمع‌آوری، نظر و قضاوت آنان در مورد سنجش روایی محتوا مورد بررسی قرار گرفته و پرسشنامه نهایی تنظیم گردید. به منظور بررسی پایایی پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده شد. آلفای محاسبه شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS برای پرسشنامه اول ویژه هنرآموزان و مدیران در ابعاد مختلف روش‌های توسعه آموزش فنی و مهارتی مجازی محاسبه شد که در جداول ۱ و ۲ ملاحظه می‌گردد.

جدول ۱: ضریب پایایی آلفای کرونباخ رویکردهای توسعه آموزش فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان

ضریب آلفا	تعداد گویه	مُؤلفه‌ها	فنی	کاربردی (ذهنی)	فردی	آموزشی اجتماعی	پداگوژیکی اقتصادی	نیازهای راهبردی
۰/۹۳۴۴	۹	ضریب آلفا	۰/۹۰۴۵	۴	۰/۹۲۷۸	۰/۹۴۷۸	۰/۹۲۶۹	۰/۹۰۴۵

جدول ۲: ضریب پایایی آلفای کرونباخ رویکردهای توسعه آموزش فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران

ضریب آلفا	تعداد گویه	مُؤلفه‌ها	تکنولوژی	فرهنگی	پداگوژیکی اقتصادی	نیازهای راهبردی
۰/۸۹۴۱	۸	ضریب آلفا	۰/۹۲۰۴	۷	۰/۹۱۹۰	۰/۸۶۲۰

در این پژوهش جهت تحلیل گستره‌ی ایده‌ها در بخش آمار توصیفی، شاخص گرايش به مرکز میانگین به کار رفته است. در بخش آمار استنباطی از ضریب هماهنگی کندال جهت تعیین میزان اتفاق نظر متخصصان در مورد عوامل مؤثر در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی استفاده شد و در نهایت برای رتبه‌بندی عوامل از دیدگاه هنرآموزان و مدیران آزمون فریدمن به کار رفته است. همچنین جهت مقایسه رتبه‌های رویکردهای توسعه آموزش‌های مجازی در دو

گروه هنرآموزان و مدیران از آزمون Umanویتنی استفاده شده است. لازم به ذکر است از آنجایی که نرم افزار SPSS قابلیت محاسبه عملیات فوق را داشته، در این راستا به کار آمده است.

یافته‌ها

با توجه به داده‌های بخش‌های مختلف پرسش‌نامه، فراوانی، درصد، شاخص آماری میانگین و انحراف استاندارد محاسبه شده است. توزیع پرسش‌نامه بر طبق روش دلفی در ۳ مرحله صورت گرفته است. در مرحله اول عواملی که میانگین کمتری از $\frac{3}{5}$ داشته اند حذف و در دور دوم پرسش نامه لحاظ نشده‌اند. سپس میانگین و ضریب هماهنگی کنдал عوامل در دور دوم محاسبه شد و گوییه‌هایی که شرط‌های $M \geq 4$ و $W \geq 0.5$ را داشتند، در دور سوم آورده شدند و در نهایت اولویت‌بندی عوامل و رویکردها، با آزمون فریدمن و مقایسه رویکردها میان دو گروه هنرآموزان و مدیران با آزمون Umanویتنی صورت گرفته است.

اولویت‌بندی عوامل مؤثر در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان: از آنجایی که این پژوهش به بررسی ۵ دسته از عوامل مؤثر در توسعه آموزش‌های مجازی تکنولوژیکی (فنی، کاربردی، فردی (ذهنی)، آموزشی)، فرهنگی، اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی و راهبردی از دیدگاه هنرآموزان می‌پردازد. لذا رتبه‌بندی عوامل هر یک از رویکردها ابتدا به صورت جداگانه و سپس رتبه‌بندی خود رویکردها با توجه به سوالات پژوهش با تست فریدمن صورت گرفت و در جدول ارایه شده است. در این بخش ابتدا میانگین رتبه‌ای و اولویت‌بندی آنها (به صورت کمی) آورده شده است. به طوریکه عدد ۱ نشان‌دهنده بیشترین اهمیت رتبه می‌باشد و در جدول دیگر تعداد داوران اعضای پانل، درجه آزادی و میزان P-value ارایه شده است.

سؤال اول تحقیق: اولویت‌بندی عوامل هر یک از مؤلفه‌های رویکرد تکنولوژیکی (فنی، کاربردی، فردی (ذهنی) و آموزشی) در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

(الف) اولویت‌بندی عوامل فنی: عوامل فنی مؤثر در توسعه آموزش مجازی در دور سوم پرسش‌نامه از ۱۳ عامل به ۹ عامل کاهش یافت. همان‌طور که از جدول ۳ بر می‌آید به ترتیب عوامل ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ و ۹ از بالا به پایین رتبه‌بندی می‌شوند. جدول ۴ نیز نتایج حاصل از معناداری آزمون

فریدمن را در اولویت‌بندی عوامل نشان می‌دهد. درجه آزادی برابر ۸ است و از آنجایی که $P\text{-value} = 0.000$ و کمتر از 0.05 است، تفاوت معناداری بین رتبه‌های عوامل فنی وجود دارد.

جدول ۳: اولویت‌بندی عوامل رویکرد فنی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	دسترسی به اینترنت	۱/۷۰	۱
۲	نوع اتصال	۳/۱۴	۲
۳	پهنهای باند	۳/۲۷	۳
۴	وجود راهنمای نصب مناسب (به صورت جدا از نرم افزار یا در حین نصب)	۵/۵۱	۶
۵	مشخص بودن زمان تولید یا آخرین به روز رسانی نصب نرم افزار	۵/۰۴	۴
۶	شکل فیزیکی ارایه نرم افزار (فلاپی، دیسک، دیسک فشرده)	۶/۷۰	۸
۷	قابلیت اجرای نرم افزار در سیستم عامل‌های مختلف	۵/۱۷	۵
۸	نیاز به وضوح تصویر بالا	۶/۶۰	۷
۹	نیاز به اجرای برنامه دیگر برای اجرا شدن (میکروفون، اینترنت و)	۷/۸۶	۹

جدول ۴: بررسی تفاوت معناداری بین رتبه‌های عوامل فنی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

مقادیر	شاخص‌ها	تعداد	درجه آزادی	مجذور خی	معنادار
۳۵	۱۴۵/۸۳۷	۸	۰/۰۰۰		

(ب) اولویت‌بندی عوامل کاربردی: عوامل کاربردی مؤثر بر توسعه آموزش مجازی در دور سوم پرسشنامه از ۱۵ گویه به ۴ عامل کاهش یافت. جدول ۵ اولویت‌بندی عوامل کاربردی را نشان می‌دهد. همان‌طور که از میانگین رتبه‌ها و اولویت‌بندی عوامل برمی‌آید به ترتیب عوامل ۱، ۴، ۲ و ۳ از بالا به پایین رتبه بندی می‌شوند. جدول ۶ نیز نتایج حاصل از معناداری آزمون فریدمن را در اولویت‌بندی عوامل کاربردی نشان می‌دهد. درجه آزادی برابر ۳ و مقدار $P\text{-value} = 0.007$ می‌باشد و از آنجایی که بزرگتر از 0.05 است، می‌توان اظهار داشت که تفاوت معناداری میان رتبه‌های عوامل این بعد وجود ندارد.

جدول ۵: اولویت بندی عوامل رویکرد کاربردی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	وجود منوی ثابت در طول کار با برنامه یا امکان دسترسی آسان به آن	۲/۶۰	۳
۲	امکان کنترل فراگیر بر برنامه در حین کاربرد	۱/۹۱	۱
۳	ایجاد امکانات جنبی (چاپ درس، ماشین حساب و ...)	۲/۹۷	۴
۴	شیوه کار با برنامه (به صورت انفرادی، گروهی، کمک معلم در کلاس ...)	۲/۵۱	۲

جدول ۶: بررسی تفاوت معناداری رتبه های عوامل کاربردی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

مقادیر	شاخص ها	تعداد	مجذور خی	درجه آزادی	معنادار
۳۵	۱۲۰/۸۶	۳	۰/۰۷	۱	

(پ) اولویت بندی عوامل فردی یا ذهنی: عوامل فردی (ذهنی) مؤثر در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی در دور سوم پرسشنامه از ۸ مورد به ۵ مورد تقلیل یافت. جدول ۷ اولویت بندی عوامل بعد ذهنی را نشان می دهد. همان طور که از میانگین رتبه ها و اولویت بندی عوامل مشخص است، به ترتیب عوامل ۱، ۳، ۲، ۵، ۴ از بالا به پایین رتبه بندی می شوند. جدول ۸ نیز تعداد اعضای پانل، مجذور خی، درجه آزادی و میزان معناداری را نشان می دهد. از آنجایی که $P-value=0/046$ می باشد، می توان نتیجه گرفت که تفاوت معناداری میان رتبه های عوامل فردی (ذهنی) وجود دارد.

جدول ۷: اولویت بندی عوامل فردی (ذهنی) با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	تأثیر نرم افزار بر کاربر	۲/۵۴	۱
۲	میزان جذاب بودن محیط نرم افزار	۳/۱۴	۳
۳	میزان ایجاد انگیزه در مخاطب (برای ادامه کار با نرم افزار)	۲/۶۰	۲
۴	تمایل کاربر برای کار مجدد و مستمر با برنامه	۳/۵۱	۵
۵	امکان نصب و اجرا توسط کاربر (بدون کمک معلم یا فرد دیگر)	۳/۳۰	۴

جدول ۸: بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل فردی (ذهنی) با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

معنادار	درجه آزادی	مجذور خی	تعداد	شاخص‌ها
۰/۰۴۶	۴	۹/۷۱۴	۳۵	مقادیر

(ت) اولویت‌بندی عوامل آموزشی: عوامل آموزشی مؤثر در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی در دور سوم پرسشنامه از ۱۳ مورد به ۶ عامل تقلیل یافت. در جدول ۹ هر یک از عوامل، میانگین رتبه‌ها و اولویت‌بندی آنها ملاحظه می‌گردد. همان‌طور که از اعداد و ارقام این جدول برمی‌آید به ترتیب موارد ۱، ۳، ۴، ۲، ۶، ۵ از یшترین به کمترین عوامل مؤثر در توسعه آموزش فنی و مهارتی مجازی رتبه‌بندی می‌شوند. در جدول ۱۰ نیز سطح معناداری نشان داده شده که با توجه به مشخص می‌گردد، از نظر هنرآموزان تفاوت معناداری در رتبه‌های عوامل آموزشی $\text{Sig} = 0/000$ وجود دارد.

جدول ۹: اولویت‌بندی عوامل آموزشی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	به روز بودن محتوا	۲/۰۰	۱
۲	پیوستگی و انسجام بخش‌های مختلف محتوا	۳/۰۴	۴
۳	مناسب بودن محتوای ارایه شده با سطح فراگیر	۲/۸۹	۲
۴	مناسب بودن محتوای ارایه شده در نرم افزار با برنامه درسی	۳/۳۱	۳
۵	تأکید محتوا بر افزایش مهارت‌های فراگیران در مقابل افزایش اطلاعات و دانش آنان	۴/۷۷	۶
۶	میزان تعاملی که برنامه با کاربر ایجاد می‌کند	۴/۴۹	۵

جدول ۱۰: بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل آموزشی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

معنادار	درجه آزادی	مجذور خی	تعداد	شاخص‌ها
۰/۰۰۰	۵	۵۲/۵۱۸	۳۵	مقادیر

سؤال دوم تحقیق: اولویت بندی عوامل رویکرد فرهنگی- اجتماعی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

از میان عوامل مؤثر در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی تنها ۳ عامل با رعایت شرط $M \geq 4$ در پرسشنامه دور سوم لحاظ شده و اولویت بندی آنها از طرف اعضای پانل صورت گرفت. در جدول ۱۱ میانگین رتبه ها و اولویت بندی آنها ملاحظه می شود و در جدول ۱۲ مقدار $P\text{-value} = 0.074$ بوده و حاکمی از آن است که تفاوت معناداری در رتبه های عوامل این رویکرد از دیدگاه هنرآموزان وجود ندارد.

جدول ۱۱: اولویت بندی عوامل رویکرد فرهنگی - اجتماعی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عامل	میانگین رتبه اولویت عوامل	عوامل
۱	استفاده مناسب از فن آوری های جدید	۱/۶۹	۱
۲	نگرش مثبت در مقابل تغییر	۲/۱۷	۳
۳	مدیریت غیر آمرانه و مشارکتی	۲/۱۴	۲

جدول ۱۲: بررسی تفاوت معناداری رتبه های عوامل رویکرد فرهنگی - اجتماعی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

شاخص ها	تعداد	مجذور خی درجه آزادی	معنادار
مقادیر	۳۵	۵/۲۰۰	۰/۰۷۴

سؤال سوم تحقیق: اولویت بندی عوامل رویکرد پداگوژیکی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

در پرسشنامه دور سوم عوامل مؤثر این رویکرد از ۷ به ۵ مورد تقلیل یافت. همان‌طور که از جدول ۱۳ مشخص است، میانگین رتبه های عوامل مورد بررسی در این رویکرد محاسبه و سپس اولویت بندی آنها انجام شد. نتایج نشان می دهد که به ترتیب عوامل ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ از اهمیت بیشتری برخوردارند. جدول ۱۴ نیز تعداد اعضای پانل، مجذور خی، درجه آزادی و میزان معناداری را نشان می دهد. از آنجایی که $P\text{-value} = 0.000$ است، می توان نتیجه گرفت که تفاوت معناداری بین رتبه های عوامل رویکرد پداگوژیکی وجود دارد.

جدول ۱۳: اولویت بندی عوامل رویکرد پدagogیکی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عوامل	میانگین رتبه اولویت عوامل
۱	آشنایی هنرآموزان با فضای آموزش مجازی	۲/۱۱
۲	توانایی هنرآموزان در استفاده از اینترنت	۲/۳۳
۳	برنامه‌های آموزشی مناسب	۳/۰۳
۴	تعلیم و تعلم تنها در محیط فیزیکی میسر نیست	۳/۹۱
۵	آشنایی متصلیان کامپیووتر با آموزش مجازی	۳/۶۱

جدول ۱۴: بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل رویکرد پدagogیکی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

شاخص‌ها	تعداد	مجذور خی درجه آزادی	معنادار
مقادیر	۳۵	۳۴/۳۴۰	۰/۰۰۰

سؤال چهارم تحقیق: اولویت بندی عوامل رویکرد اقتصادی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

در پرسش نامه مرحله دوم، ۴ عامل رویکرد اقتصادی مورد بررسی قرار گرفت که از میان آنها عامل استفاده از توانایی‌های متفاوت، حذف و در پرسش نامه مرحله سوم لحاظ نشد. لذا سه عامل دیگر در دور سوم توسط اعضای پانل اولویت بندی شده و سپس داده‌های حاصل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت که به ترتیب عامل ۱، ۲ و ۳ دارای بیشترین اولویت و اهمیت بوده‌اند. ولی همان‌طور که از جدول ۱۶ مشخص است، تفاوت معناداری میان رتبه‌های سه عامل مورد مطالعه در این رویکرد وجود ندارد؛ زیرا مقدار $\text{sig}=0/226$ و بزرگتر از $0/05$ است.

جدول ۱۵: اولویت بندی عوامل رویکرد اقتصادی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	توجه به کاهش زمان آموزش	۱/۹۴	۲
۲	امکان آموزش در هر مکان	۱/۸۳	۱
۳	توجه به کاهش زمینه آموزش	۲/۲۳	۳

جدول ۱۶: بررسی تفاوت معناداری رتبه های عوامل رویکرد اقتصادی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

مقادیر	ساخچه ها	تعداد	مجذور خی	درجه آزادی	معنادار
۳۵		۲/۹۷۱	۲	۰/۲۲۶	

سؤال پنجم تحقیق: اولویت بندی عوامل رویکرد راهبردی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

در دور دوم پرسش نامه ۹ عامل مورد بررسی قرار گرفت و از میان آنها ۶ عامل دارای دو شرط $M \geq 4$ و $W \geq 0/5$ بوده اند که در پرسش نامه دور سوم لحاظ شده اند. همان طور که از جدول ۱۷ بر می آید، به ترتیب عوامل ۲، ۱، ۳، ۴ و ۵ از اولویت بیشتری برخوردار بوده اند. نتایج حاصل از بررسی تفاوت معناداری رتبه های عوامل مورد مطالعه نیز نشان می دهد اختلاف معناداری میان رتبه های این عوامل از نظر هنرآموزان وجود دارد.

جدول ۱۷: اولویت بندی عوامل رویکرد نیازهای راهبردی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	شناخت آموزش مجازی توسط مسؤولان آموزش و پرورش	۲/۶۰	۲
۲	وجود مدیریت مناسب	۲/۴۰	۱
۳	نیاز به مکاتیسم های ارزشیابی مؤثر	۳/۸۹	۴
۴	وجود چارچوب قانونی برای پشتیبانی	۳/۶۹	۳
۵	افزایش انگیزه مسؤولان دیبرستان ها	۴/۲۶	۶
۶	راهبرد توسعه اطلاعاتی در کشور	۴/۱۷	۵

جدول ۱۸: بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل رویکرد نیازهای راهبردی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

معنادار	درجه آزادی	مجذور خی	تعداد	شاخص‌ها
۰/۰۰۰	۵	۳۲/۲۷۳	۳۵	مقادیر

سؤال ششم تحقیق: اولویت‌بندی رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی- اجتماعی، پداقوژیکی، اقتصادی و راهبردی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان چگونه است؟

در نهایت از هنرآموزان خواسته شده است تا ۵ رویکرد مورد پژوهش را اولویت‌بندی نمایند. نتایج حاصل از بررسی داده‌ها و اولویت‌هایی که هر یک از هنرآموزان داده‌اند، در جدول ۱۹ ارایه شده است. همان‌طور که از اعداد و ارقام این جدول برمی‌آید، به ترتیب عوامل ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ از اولویت و اهمیت بیشتری برخوردارند و نتایج حاصل از بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل توسط آزمون فریدمن نیز این اختلاف را معنادار نشان می‌دهد.

جدول ۱۹: اولویت‌بندی عوامل رویکردهای مؤثر در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

ردیف	عامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	تکنولوژیکی	۲/۴۰	۲
۲	فرهنگی- اجتماعی	۲/۳۱	۱
۳	پداقوژیکی	۳/۴۰	۴
۴	اقتصادی	۳/۱۴	۵
۵	نیازهای راهبردی	۳/۷۴	۳

جدول ۲۰: بررسی تفاوت معناداری رتبه های عوامل رویکردهای مؤثر در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی با آزمون فریدمن از دیدگاه هنرآموزان

معنادار	درجه آزادی	مجذور خی	تعداد	شاخص ها
۰/۰۰۰	۴	۲۱/۸۷۴	۳۵	مقادیر

اولویت بندی عوامل مؤثر در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران: در این بخش نیز از نگاه مدیران ۵ دسته از عوامل که در رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی و راهبردی قرار دارند، مورد بررسی قرار گرفتند. ابتدا رتبه بندی عوامل و تفاوت معناداری رتبه های آنها توسط آزمون فریدمن در هر رویکرد بررسی شد و سپس ۵ رویکرد از نظر شاخص هایی که بیان شد مورد مطالعه قرار گرفتند.

سؤال هفتم تحقیق: اولویت بندی عوامل رویکرد تکنولوژیکی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟

عوامل رویکرد تکنولوژیکی مؤثر در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران در پرسشنامه مرحله دوم ۷ گوییه بوده است که در دور سوم پرسشنامه به ۴ گوییه تقلیل یافته است. همان طور که از جدول ۲۱ مشخص است مدیران اعضای پانل به ترتیب عوامل ۱، ۲، ۳، ۴ را مهم ترین عوامل شناخته اند و همچنین جدول از ۲۲ نیز چنین بر می آید که تفاوت رتبه های این رویکردهای دلیل اینکه $P-value = 0/000$ است معنادار می باشد.

جدول ۲۱: اولویت بندی عوامل رویکرد تکنولوژیکی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت
۱	دسترسی به اینترنت	۱/۳۷	۱
۲	نوع اتصال	۲/۴۱	۲
۳	پهنهای پانل	۳/۰۴	۳
۴	تجهیزات نرم افزاری	۳/۱۹	۴

جدول ۲۲: بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل تکنولوژیکی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

معنادار	درجه آزادی	محدودر خی	تعداد	شاخص‌ها
۰/۰۰۰	۳	۳۳/۰۸۹	۲۷	مقادیر

سؤال هشتم تحقیق: اولویت‌بندی عوامل رویکرد فرهنگی- اجتماعی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟

در پرسش نامه دور سوم عوامل رویکرد فرهنگی- اجتماعی از ۱۰ مورد به ۶ مورد کاهش یافته است. همان‌طور که از جدول ۲۳ برمی‌آید به ترتیب عوامل ۳، ۵، ۱، ۴ و ۶ از اهمیت بیشتری در توسعه آموزش مجازی برخوردارند و همچنین نتایج حاصل از بررسی داده‌ها توسط آزمون فریدمن نشان می‌دهد تفاوت معناداری در رتبه‌های هر یک از عوامل این رویکرد وجود دارد. زیرا مقدار sig کمتر از ۰/۰۵ و P-value = ۰/۰۱۶ می‌باشد.

جدول ۲۳: اولویت‌بندی عوامل رویکرد فرهنگی- اجتماعی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

ردیف	عوامل	اوپریت عوامل	میانگین رتبه اوپریت
۱	احساس نیاز خانواده‌های دانش‌آموزان	۳/۵۲	۴
۲	تمایل به استفاده از سیستم‌های آموزش مجازی	۳/۰۰	۲
۳	استفاده مناسب از فن آوری‌های جدید	۲/۷۴	۱
۴	استفاده از تصاویر، فیلم‌ها و نمادهای منطبق با فرهنگ عمومی جامعه	۴/۰۷	۵
۵	نگرش مثبت در مقابل تغییر	۳/۳۷	۳
۶	اعتماد کارکنان مدارس به یکدیگر	۴/۳۰	۶

جدول ۲۴: بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل رویکرد فرهنگی- اجتماعی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

شاخص‌ها	تعداد	محدودر خی	درجه آزادی	معنادار
مقادیر	۲۷	۱۳/۹۴۲	۵	۰/۰۱۶

سؤال نهم تحقیق: اولویت‌بندی عوامل رویکرد پدagogیکی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟

در این دور از پرسشنامه ۴ عوامل در رویکرد پدagogیکی توسط مدیران رتبه‌بندی شده است. همان‌طور که جداول ۲۵ و ۲۶ نشان می‌دهند، به ترتیب عوامل ۱، ۲، ۳ و ۴ مهم‌ترین می‌باشند و نتایج حاصل از آزمون فریدمن نیز نشان می‌دهد $Sig = 0.000$ بوده و در نتیجه اختلاف معناداری در رتبه‌های عوامل رویکرد پدagogیکی وجود دارد.

جدول ۲۵: اولویت بندی عوامل رویکرد پدagogیکی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	توانایی در استفاده از اینترنت	۱/۳۳	۱
۲	شناخت نسبت به نیازهای آموزشی جدید	۲/۳۷	۲
۳	آرایش، ترکیب فضا و زمان	۳/۱۵	۳
۴	آشنایی متصدیان کامپیوتر با آموزش مجازی	۳/۱۵	۴

جدول ۲۶: بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل رویکرد پدagogیکی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

شاخص‌ها	تعداد	درجه آزادی	مجذور خی	معنادار
مقادیر	۲۷	۳	۳۵/۹۳۳	۰/۰۰۰

سؤال دهم تحقیق: اولویت‌بندی عوامل رویکرد اقتصادی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟

تمام عوامل رویکرد اقتصادی که در پرسشنامه مرحله اول، دوم و سوم تنظیم یافته‌اند، مشترک می‌باشند و از نظر مدیران توجه به آنها در امر توسعه آموزش مجازی بسیار مهم می‌باشد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها به کمک آزمون فریدمن مطابق جداول ۲۷ و ۲۸ نشان می‌دهد که به ترتیب عوامل ۱، ۲، ۳ و ۴ بیشترین اهمیت را در توسعه امر آموزش مجازی دارند. همچنین $Sig = 0.032$ بوده و چون کمتر از 0.05 است، تفاوت رتبه‌ها بین عوامل اقتصادی معنادار است.

جدول ۲۷: اولویت بندی عوامل رویکرد اقتصادی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت
۱	توجه به میزان زمان آموزش	۲/۷۰	۳
۲	امکان آموزش در هر مکان	۲/۰۵۶	۲
۳	توجه به هزینه آموزش	۱/۸۹	۱
۴	استفاده از توانایی های متفاوت	۲/۸۵	۴

جدول ۲۸: بررسی تفاوت معناداری رتبه‌های عوامل رویکرد اقتصادی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

مقادیر	شاخص‌ها	تعداد	مجذور خی	درجه آزادی	معنادار
۰/۰۳۲	۲۷	۸/۷۷۸	۳	۰/۰۳۲	

سؤال یازدهم تحقیق: اولویت‌بندی عوامل رویکرد راهبردی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟

در دور سوم پرسشنامه ۵ عامل از ۸ عامل در نظر گرفته در پرسشنامه دور دوم لحاظ شده است که به ترتیب عوامل ۱، ۳، ۵ و ۴ بیشترین رتبه را در توسعه امر آموزش فنی و مهارتی مجازی دارد. همچنین سطح معناداری برابر ۰/۰۱۲ بود، در نتیجه اختلاف رتبه‌های عوامل رویکرد راهبردی از نظر مدیران معنادار است.

جدول ۲۹: اولویت بندی عوامل رویکرد راهبردی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت
۱	شناخت آموزش مجازی توسط مسؤولان آموزش و پژوهش	۲/۸۵	۳
۲	وجود مدیریت مناسب	۲/۴۴	۱
۳	وجود سیاست‌های مناسب برای گسترش زیرساخت‌های لازم تکنولوژیکی	۲/۵۶	۲
۴	وجود استراتژی و چشم انداز کلی در زمینه فن‌آوری اطلاعات	۳/۵۹	۵
۵	افزایش انگیزه مسؤولان دیستان‌ها	۳/۵۶	۴

جدول ۳۰: بررسی تفاوت معناداری رتبه های عوامل رویکرد نیازهای راهبردی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

معنادار	درجه آزادی	مجذور خی	تعداد	شاخص ها
۰/۰۱۲	۴	۱۲/۸۳۰	۲۷	مقادیر

سؤال دوازدهم تحقیق: اولویت بندی رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی- اجتماعی، پدآگوژیکی، اقتصادی و راهبردی در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران چگونه است؟ همان طور که از جدول ۳۱ مشخص است، از نظر مدیران عوامل تکنولوژیکی، فرهنگی اجتماعی، اقتصادی، نیازهای راهبردی و پدآگوژیکی به ترتیب بیشترین رتبه را در توسعه آموزش فنی و مهارتی مجازی دارند و همچنین مقدار معناداری مجذور خی نیز تفاوت رتبه های رویکردهای در نظر گرفته شده را نشان می دهد.

جدول ۳۱: اولویت بندی رویکردهای مؤثر در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

ردیف	عوامل	میانگین رتبه عوامل	اولویت عوامل
۱	تکنولوژیکی	۲/۲۲	۱
۲	فرهنگی- اجتماعی	۲/۸۱	۲
۳	پدآگوژیکی	۳/۷۸	۵
۴	اقتصادی	۳/۰۰	۳
۵	نیازهای راهبردی	۳/۱۹	۴

جدول ۳۲: بررسی تفاوت معناداری رتبه های رویکردهای مؤثر در توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی با آزمون فریدمن از دیدگاه مدیران

معنادار	درجه آزادی	مجذور خی	تعداد	شاخص ها
۰/۰۰۸	۴	۱۲/۸۰۷	۲۷	مقادیر

سؤال سیزدهم تحقیق: اولویت‌بندی رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی- اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی و راهبردی در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان و مدیران چگونه است؟

جهت بررسی میانگین رتبه‌های هر یک از رویکردها و تفاوت معناداری رتبه‌های آنها در بین هنرآموزان و مدیران از آزمون UAMAN ویتنی استفاده شده است. در جدول ۳۳ میانگین رتبه‌ها و مجموع رتبه‌های هر یک از رویکردها به تفکیک هنرآموزان و مدیران ارایه شده است. با توجه به مقدار Z محاسبه شده در هر رویکرد و سطح معناداری می‌توان قضاوت نمود که در رویکردهای مورد بررسی اختلاف معناداری در رتبه‌های هنرآموزان و مدیران وجود ندارد زیرا سطح معناداری در همه موارد بزرگتر از ۰/۰۵ است.

جدول ۳۳: خلاصه نتایج آزمون UAMAN ویتنی

رویکردها	گروه‌ها	میانگین رتبه‌ها	مجموع رتبه‌ها	سطح معناداری	Z	
تکنولوژیکی	هنرآموزان	۳۱/۸۹	۱۱۱۶/۰۰	-۰/۲۰۰	-۰/۸۴۲	
	مدیران	۳۱/۰۰	۸۳۷/۰۰			
فرهنگی- اجتماعی	هنرآموزان	۲۹/۴۰	۱۰۲۹/۰۰	-۱/۰۷۳	-۰/۲۸۳	
	مدیران	۳۴/۲۲	۹۲۴/۰۰			
پدagogیکی	هنرآموزان	۲۹/۲۰	۱۰۲۲/۰۰	-۱/۱۷۸	-۰/۲۳۹	
	مدیران	۳۴/۴۸	۹۳۱/۰۰			
اقتصادی	هنرآموزان	۳۲/۱۹	۱۱۲۶/۵۰	-۰/۳۴۹	-۰/۷۲۷	
	مدیران	۳۰/۶۱	۸۲۶/۵۰			
نیازهای راهبردی	هنرآموزان	۳۴/۷۳	۱۲۱۵/۰۰	-۱/۶۵۱	-۰/۰۹۹	
	مدیران	۲۷/۳۱	۷۳۷/۵۰			

بحث و نتیجه گیری

(الف) اولویت بندی عوامل توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان: در مؤلفه فنی رویکرد تکنولوژیکی به ترتیب عوامل دسترسی به اینترنت، نوع اتصال و پهنای باند، در مؤلفه کاربردی به ترتیب امکان کنترل فرآگیر بر برنامه در حین کاربرد، شیوه کار با برنامه (به صورت انفرادی، گروهی، کمک معلم در کلاس درس) و وجود منوی ثابت در طول کار با برنامه یا امکان دسترسی آسان به آن، در مؤلفه فردی (ذهنی) به ترتیب تأثیر نرم افزار بر کاربر، میزان ایجاد انگیزه در مخاطب و میزان جذاب بودن محیط نرم افزار و در مؤلفه آموزشی به روز بودن محتوا، مناسب بودن محتوا ارایه شده با سطح فرآگیر و مناسب بودن محتوا ارایه شده در نرم افزار با برنامه درسی از اولویت بیشتری برخوردارند. همچنین تفاوت معناداری میان رتبه های عوامل در تمام مؤلفه ها به غیر از کاربردی از دیدگاه هنرآموزان وجود داشت.

در رویکرد فرهنگی - اجتماعی به ترتیب عوامل استفاده مناسب از فناوری های جدید، مدیریت غیر آمرانه و مشارکتی و نگرش مثبت در مقابل تغییر و در رویکرد پدagogیکی آشنایی هنرآموزان با فضای آموزش مجازی، توانایی هنرآموزان در استفاده از اینترنت و برنامه های آموزشی مناسب از اولویت بیشتری برخوردارند.

در رویکرد اقتصادی نیز به ترتیب امکان آموزش در هر مکان، توجه به کاهش زمان آموزش و توجه به کاهش هزینه آموزش و در رویکرد راهبردی وجود مدیریت مناسب، شناخت آموزش مجازی توسط مسؤولان آموزش و پرورش و وجود چارچوب قانونی برای پشتیبانی اولویت اول، دوم و سوم را دارند. همچنین تفاوت معناداری میان رتبه های عوامل رویکردهای پdagوژیکی و راهبردی از دیدگاه هنرآموزان وجود دارد.

(ب) اولویت بندی عوامل توسعه آموزش های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه مدیران: از دیدگاه مدیران در رویکرد تکنولوژیکی به ترتیب دسترسی به اینترنت، نوع اتصال و پهنای باند، در رویکرد فرهنگی - اجتماعی استفاده مناسب از فناوری های جدید، تمایل به استفاده از سیستم های آموزش مجازی و نگرش مثبت در مقابل تغییر، در رویکرد پdagوژیکی توانایی در استفاده از اینترنت، شناخت نسبت به نیازهای آموزشی جدید، آرایش ترکیب فضا و زمان و آشنایی متصدیان کامپیوتر با آموزش مجازی، در رویکرد اقتصادی توجه به هزینه آموزش، امکان آموزش در هر مکان و توجه به میزان زمان آموزش و در رویکرد راهبردی وجود مدیریت مناسب، وجود

سیاست‌های مناسب برای گسترش زیرساخت‌های لازم تکنولوژیکی و شناخت آموزش مجازی توسط مسئولان آموزش و پرورش رتبه اول و دوم و سوم را در هر رویکرد به خود اختصاص داده‌اند و همچنین نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها با آزمون فریدمن اختلاف رتبه‌های عوامل را معنادار اعلام کرده است.

پ) اولویت بندی هر یک از رویکردهای توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان و مدیران: ۵ رویکرد تکنولوژیکی، فرهنگی- اجتماعی، پدagogیکی، اقتصادی و راهبردی توسط هنرآموزان اعضای پانل رتبه‌بندی شد و سپس با آزمون فریدمن اولویت بندی آنها صورت گرفت. میانگین رتبه عوامل از دیدگاه هنرآموزان نشان داد به ترتیب رویکردهای فرهنگی- اجتماعی، تکنولوژیکی، اقتصادی، پدagogیکی و راهبردی اولویت بالاتری را در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی دارند.

از دیدگاه مدیران به ترتیب رویکردهای تکنولوژیکی، فرهنگی- اجتماعی، اقتصادی، راهبردی و پدagogیکی رتبه‌های اول تا پنجم را در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی به خود اختصاص داده‌اند.

ت) مقایسه اولویت بندی رویکردهای توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی میان هنرآموزان و مدیران: نتایج حاصل از مقایسه اولویت‌بندی رویکردها از دیدگاه هنرآموزان و مدیران با آزمون LAMAN ویتنی نشان می‌دهد اختلاف معناداری در رتبه‌های هر یک از رویکردها میان هنرآموزان و مدیران وجود ندارد.

به نظر می‌رسد کمبود آشنایی هنرآموزان و مدیران واحدهای آموزشی فنی و حرفه‌ای و کار و دانش، در کاربرد رایانه و نرم‌افزارها باعث مقاومت آنان در استفاده از رایانه در آموزش و شیوه آموزش مجازی می‌گردد که لزوم در نظر گرفتن دوره‌های اجرایی آشنایی با رایانه و نرم‌افزارهای آموزشی در عصر حاضر همانند دیگر کشورها را امری الزامی می‌کند. لازم هست به جهت آشنایی بیشتر هنرآموزان و مدیران با این شیوه آموزشی، برخی از دوره‌های آموزش ضمن خدمت به شیوه آموزش از راه دور (از طریق مجازی) ارایه گردد که منجر به ارتقاء مهارت حرفه‌ای آنان گشته و موجب آشنایی با شیوه آموزش مجازی نیز می‌گردد. برگزاری دوره‌های آموزشی ضمن خدمت برای هنرآموزان و مدیران دیستانهای فنی و حرفه‌ای و کاروداش جهت آشنایی با

آموزش از راه دور به خصوص آموزش مجازی و چگونگی دست یابی و اطلاعات و مهارت‌ها منجر به بهبود وضعیت کنونی خواهد شد.

بسیاری از پژوهش‌ها نشان می‌دهد، لحاظ نمودن بسیاری از پاداش‌ها (به خصوص مادی) جهت ایجاد و تقویت انگیزه معلمان جهت شرکت در کلاس‌های ضمن خدمت بسیار مؤثر هستند. بر اساس تجربه‌های موجود می‌توان اظهار داشت، کلیه دیبرستان‌های استان شرایط مناسب به منظور کسب مهارت کار با رایانه و اینترنت را دارانمی باشند که این امر لزوم وجود هرگونه سخت‌افزار و نرم‌افزار آموزشی لازم جهت به کار بردن شیوه آموزش مجازی برای هنرآموزان را توجیه می‌کند. با توجه به این امر که محیط فرهنگی اینترنت با فرهنگ بومی کشور ما متفاوت می‌باشد و این عامل برای والدین و مریان واحدهای آموزشی مانع مهمی در استفاده از آموزش مجازی است، پیشنهاد می‌گردد جهت حفظ فرهنگ بومی کشور و گسترش این شیوه آموزشی شبکه اینترنت داخلی ایجاد شود و تمهیداتی اتخاذ شود که فرهنگ حاکم بر واحدهای آموزشی متناسب با تحولات فناوری اطلاعات و ارتباطات، به خصوص کاربرد آنها در روش‌های تدریس مجازی گردد.

با در نظر گرفتن رتبه عوامل مؤثر در توسعه آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی از دیدگاه هنرآموزان و مدیران و با توجه به تجربیاتی که محققان در فضای آموزشی دارند، پیشنهادهای زیر ارایه می‌گردد و اعتقاد بر این است که هر یک از این پیشنهادها می‌تواند راه‌گشای مطالعات آینده در زمینه استقرار نظام آموزش‌های فنی و مهارتی مجازی در محیط‌های آموزش و پرورش و دانشگاه‌ها گردد.

۱. مسئولان ادارات آموزش و پرورش و مدارس توجه بیشتری به بعد تکنولوژیکی در زمینه دسترسی آسان به اینترنت، نوع اتصال و پهنانی باند داشته باشند.
۲. نرم‌افزارهایی که جهت آموزش دروس از طریق تکنولوژی و گروه‌های آموزشی ادارات آموزش و پرورش به مدارس ارسال می‌گردد، به صورت انفرادی، گروهی و کمک معلم کاربرد داشته باشد و امکان کنترل فراگیر بر برنامه مهیا باشد.
۳. بخش‌های تولید محتوا در ادارات کل آموزش و پرورش به تولید و ارایه نرم‌افزارهایی پردازند که در طول کار، منوی ثابت داشته و یا امکان دسترسی به آن آسان باشد.

۴. نرم افزارهایی جهت آموزش به مدارس ارسال گردد که بیشترین انگیزه را در دانش آموزان ایجاد کند و از محیط جذابی برخوردار باشد.
۵. محتوای نرم افزارهای ارسالی به مدارس به روز بوده و مناسب با سطح فراگیر و برنامه درسی باشد.
۶. سیستم‌های رایانه به امکانات جانبی نظیر پرینتر، اسکنر و نرم افزارهای مختلف تجهیز شود.
۷. مدیریت مدارس، غیرآمرانه و مشارکتی شود و برای کارکنان مدارس نگرش مثبت در مقابل تغییر ایجاد شود.
۸. هرچه بیشتر هنرآموزان و مدیران با فضای آموزش مجازی آشنا شوند و توانایی استفاده از اینترنت را به دست آورند.
۹. هنرآموزان و مدیران به دانش آموزان توجه دهند که آموزش مجازی دارای محسن آموزش در هر مکان با کمترین هزینه زمانی و مالی است.
۱۰. کارشناسان تکنولوژی، هنرآموزان و مدیران از نرم افزارهایی جهت آموزش استفاده کنند که سطح تعامل برنامه با کاربران و هنرجویان زیاد باشد.
۱۱. دست‌اندرکاران و مسؤولان آموزش و پرورش به عوامل فرهنگی- اجتماعی و راهبردی همچون مدیریت مناسب، شناخت آموزش مجازی، وجود چارچوب قانونی برای پشتیبانی توجه نمایند.
۱۲. از طرف مسؤولان آموزش و پرورش برنامه‌هایی اتخاذ شود تا هرچه بیشتر متصدیان کامپیوتر و معاونان فن‌آوری با آموزش مجازی آشنا شوند.
۱۳. کارشناسان گروه‌های آموزشی، مسؤولان امتحانات، مدیران، معلمان و هنرآموزان توجه به مکانیسم‌های ارزش‌بایی در این نوع از آموزش نمایند.

منابع

۱. جباریان سامری زنجانی. (۱۳۸۶). بررسی نیازهای راهبردی توسعه آموزش مجازی از دیدگاه مدیران مدارس متوسطه شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی رودهن.
۲. زمانی، بی بی عشرت و بابادی عکاشه، زهراء. (۱۳۸۷). تأثیر دیدگاه ساختن گردا در تلفیق فن آوری اطلاعات در محیط‌های یادگیری. مجله رشد تکنولوژی آموزشی، ۲۴(۵)، ۴-۶.
۳. سرمد، زهره، بازرگان، عباس و حجازی، الهه. (۱۳۷۶). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: آگاه.
۴. سلیم آبادی، سارا سادات. (۱۳۸۵). بررسی موانع توسعه دانشگاه مجازی در ایران و ارایه راهکارهایی جهت رفع آنها. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه مدیریت گروه آموزشی مدیریت فن آوری اطلاعات دانشگاه تهران.
۵. صالحی، محمد و کاشانی، ندا. (۱۳۸۶). عوامل مؤثر در اجرای طرح مدارس هوشمند از دیدگاه مدیران دبیرستان‌های استان مازندران. فصلنامه اندیشه‌های تازه در علوم تربیتی، ۱۴(۲)، ۷۰-۸۳.
۶. عبادی، رحیم. (۱۳۸۲). فن آوری اطلاعات و آموزش و پرورش. تهران: مؤسسه فرهنگی فناوری تربیت.
۷. عبادی، رحیم. (۱۳۸۴). فن آوری اطلاعات و آموزش و پرورش. تهران: مؤسسه توسعه فن آوری آموزشی مدارس هوشمند.
۸. گرین، تیمویی و برلون، ابی. (۱۳۸۵). پژوهه‌های چند رسانه‌ای در کلاس درس (ترجمه محمد عطاران). تهران: مؤسسه توسعه و فن آوری آموزشی مدارس هوشمند.
۹. مهران فر، ثریا و طاهری، رضا. (۱۳۸۵). آموزش مجازی و نقش معلمان در آن. کنفرانس کشوری IT در یزد.
۱۰. نوروزی، معصومه. (۱۳۸۵). شاخص‌های ارزیابی نرم‌افزارهای آموزشی. کنفرانس کشوری IT در یزد.
11. Adler, M. & Ziglio, E. (1996). *Gazing into the Oracle: The Delphi method and its application to social policy and public health*. Bristol, PA: Jessica Kingsley Publishers, Ltd.
12. Holmberg, B. (1989). The concept, basic character and development potentials of distance education. *Journal of Distance Education*, 10(1), 127-135.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی